

Samenspraak tussen Roerdomp en Steenuil aangaande de dood en begrafenis van Christus.

door D.H. Van der Meer

Steenuil: Dag Roerdomp, komt mijn bezoek gelegen?

Roerdomp: Jazeker vriend, je komt eigenlijk als geroepen.

Steenuil: Hoe dat zo, Roerdomp.

Roerdomp: Ja vriend, we hebben het samen al over het lijden van Christus gehad, mijn begeerte is om nog wat over Zijn dood en begrafenis te spreken.

Steenuil: Ja vriend, nu je daar zo over begint, durf ik niet te weigeren. Begin jij dan maar Roerdomp.

Roerdomp: Eigenlijk hadden we in onze vorige samenspraak al afscheid genomen van het kruis. Maar laten we toch noch even terug keren tot het kruis, want zie toch daar hangt een dode Jezus.

Steenuil: Ja Roerdomp, Zijn gezegend hoofd is op Zijn borst gezonken. O vriend, Hij die de roos van Saron genoemd wordt is nu dood, Zijn steel is geknakt.

Roerdomp: Maar Steenuil, van Hem kan niet gezegd worden: Zijn schoonheid gaat verloren. Immers, Hij was zonder zonden en zal daarom de verderving niet zien.

Steenuil: Ja vriend, dat staat in één der psalmen zo kostelijk. Maar Roerdomp, moeten we nu aan de voet van dit kruis wenen en treuren of moeten we verblijd zijn?

Roerdomp: Ach Steenuil, ik denk van allebei. Treuren en wenen omdat Christus nu voor onze zonden moest sterven, maar ook onuitsprekelijk verblijd zijn, omdat het handschrift dat tegen ons was, nu uitgewist is.

Steenuil: Ja Roerdomp, Paulus zegt het ons zo klaar; Ik ben met Christus gekruisigd. Immers als we met Hem verenigd zijn, zo zijn we ook met Hem gekruisigd. En omdat we met Hem gekruisigd zijn, zo is dan ook de wet door Hem ook voor ons vervuld. Dus heeft de wet geen heerschappij meer over ons.

Roerdomp: O vriend, wat is Paulus toch bijzonder geïnspireerd door de Heilige Geest. Maar zie nu vriend, zelfs in Zijn dood kan men Jezus niet met rust laten want zie de diepe wond in Zijn zijde.

Steenuil: Maar vriend, zie eens, er stroomt bloed en water uit die wonde, wat zo'n heerlijke betekenis heeft. Immers dat dierbare bloed is tot rechtvaardigmaking en dan water tot heiligmaking.

Roerdomp: O vriend, wat een kostelijke tekenen toch. Maar zie eens Steenuil, twee mannen komen de kruisheuvel op. Het zijn Jozef van Arimathéa en Nicodemus. Twee nacht discipelen van Jezus. Ze gaan Jezus begraven.

Steenuil: Ach vriend, je zou toch verwachten dat Johannes en Petrus die taak op zich zouden nemen.

Roerdomp: O vriend, zo kan je soms in nood zijn en er hulp op komt dagen waarvan je het niet zou verwachten, dat zien we immers ook aan Jeremia ,die door een moor uit de modderkuil verlost werd.

Steenuil: Aanschouw nu die twee mannen, die zo liefdevol, voorzichtig de nagelen uit de doorboorde handen en voeten verwijderen. Zijn lichaam op de aarde neder leggen en Hem in een fijn lijnwaad wikkelen, hoe ontroerend toch Roerdomp. Komt laten we hen volgen en zien waar zij Jezus begraven zullen.

Roerdomp: Ziet Steenuil, ze gaan Hem begraven in de hof van Arimathéa. Dat is een graf dat Jozef voor zichzelf had laten uithouwen in een rots. O, zoveel liefde en achting had Jozef voor Jezus, dat Hij er alles voor over had.

Steenuil: Ze dragen Hem binnen en leggen Hem neder. Nemen bedroefd afscheid. Daarna wentelen ze de steen voor het graf.

Roerdomp: Steenuil, weet je waar ik nu zo aan denken moet? Jezus word nu enige tijd door geen sterveling gezien, en gaat de zonden van Zijn volk begraven in een zee van eeuwige vergetelheid. Een beeld van de doop zoals die in Gods woord voorgesteld word. Ziet de Moorman, hij word door Filippus gedoopt, en geheel ondergedompeld, zodat hij een ogenblik niet gezien word. Zo betuigd hij zoals Paulus het zegt ; Met Christus begraven te zijn.

Steenuil: We lezen Roerdomp, dat enkele vrouwen tegenover dat graf alles gadeslagen hebben.

Roerdomp: Geloof maar vriend, dat er heel wat tranen vergoten zijn, want nu zijn ze alles kwijt.

Steenuil: Ja Roerdomp, voor hun waarneming was alles nu voorbij Ze wisten immers niet wat wij nu door Gods woord weten. Hoewel Roerdomp, er kan een tijd in des mensen leven zijn, dat het voor de waarneming een verloren zaak is. En dat er werkelijk voor de waarneming een steen op het graf ligt, het kan voor zo'n mens niet meer.

Roerdomp: Ja elk kind van God is deze zaak niet vreemd. Maar vriend, tenslotte hebben ze de hof verlaten. Ook wij zullen het hof verlaten. O, toch was het goed daar zo maar even te toeven. O Steenuil, Gods lieve kinderen zijn immers veelal liever in het klaaghuis, dan in het huis der maaltijden. Deze dode Jezus is hun immers meer waard, dan duizend werelden.

Steenuil: Juist Roerdomp, deze dode Jezus is vooral gans begeerlijk. Omdat Hij de dood is ingegaan voor een ellendig en arm volk. Op Zijn Naam kunnen ze dan ook alleen maar hopen.

Roerdomp: O vriend, omdat Christus begraven is zal ook hun grafje geheiligd worden. Job zegt het zo treffend; Als ze mijn huid doorknaagt zullen hebben, zo zal ik God aanschouwen. Ja mijn nieren verlangen zeer in mijnen schoot.

Stenuil: O Roerdomp, we gaan de wildernis weer in. O man, Ik ben weer gesterkt door de honing uit de rotssteen, want die Rotsteen is Christus